

El llenguatge

Novetats en el diccionari (I)

18/XII/1929

La darrera llista d'addicions i modificacions al «Diccionari General de la Llengua Catalana» acordades per la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans que ha estat publicada, afecta un total de setanta-vuit entrades o mots. Com ha esdevingut de consuetud en els darrers anys, aquesta llista, amb el títol «Novetats en el diccionari acadèmic», ha aparegut a les pàgines del butlletí interior d'Omnium Cultural i ho farà també, segurament, en algun altre mitjà d'informació.

Segons el nostre recompte, aquesta llista representa la inclusió al diccionari acadèmic —l'usualment anomenat Diccionari Fabra— de cinquanta-dos mots nous, és a dir, que encara no hi figuraven. Les altres vint-i-sis entrades afectades per aquesta llista corresponen a modificacions o ampliacions de significat de mots que ja figuraven al diccionari.

La majoria dels nous mots admesos són, és clar, mots cuites o savis, neologismes formats per derivació d'altres mots ja inclosos al nostre repertori normatiu o bé per composició, amb prefixos i components més aviat usuals i coneguts. Els camps de significació que han estat ara proveïts amb mots terminològics admesos oficialment són el de la medicina psíquica o mental amb amnèsic, esquizofrènia, esquizofrènic, inconscient, libido (modificació de forma —ha d'ésser un mot pla— i de definició), psicoanàlisi, psicoanalista, psicoanalític, psicoanalitzar, psicòpata i psicopatia, i el del cinema, amb cine (admès, com a terme familiar, amb el mateix valor que cinema, cineasta, cineclub, cinèfil i fotograma. Notem, també, alguns termes relacionats amb la vida moderna: aparcar, aparcar, bòlid (cotxe molt ràpid), desocupació i desocupat (que hom sembla proposar, doncs, junt amb sense feina —com a addició a l'article feina — en lloc dels termes avui tan usuals atur i aturat o parat), locutor, plàstic (substància), plastificant, plastificar, seguretat social (dins l'article seguretat), sigla i titulat (que posseeix un títol professional), concòpia, certament, molt actual). No tota la llista, però, es de formes cuites o del llenguatge tècnic. Hi figuren també algunes formes del llenguatge popular, d'entre les quals podem destacar el substantiu *merat*, admes amb el mateix valor que *merat*, tan divulgat en l'obra de Salvador Espriu: els raïcs de Sinera.

Albert Jane